

Arrest

nr. 31 230 van 7 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2009

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. KNAPEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 december 2008 het Rijk binnen en diende op 16 december 2008 een asielaanvraag in. Op 28 april 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Nepalees-sprekende bevolkingsgroep van Bhutan te behoren en van gemengde Tamang en Chhettri origine te zijn. In 1990 werd uw vader gedood tijdens het toenmalige tumult in Bhutan waarbij de Bhutan People's Party (BPP) tegen de koning streed en democratie eiste. Na zijn overlijden besloot uw moeder met u het land te verlaten. Jullie vluchtten naar Darjeeling in India. Uw moeder kon er aan de slag in het restaurant Ujang van de Tibetaan Pemba Bhutia. In 1993 verdween uw moeder spoorloos, u zag haar nooit meer terug. U werd verder opgevoed door Pemba Bhutia. U kon er ook aan de slag in zijn restaurant. Vier jaar terug

gleed u uit toen u aan het schoonmaken was en u viel met uw hoofd op de grond. Sindsdien valt u regelmatig bewusteloos. Omdat er in Darjeeling veel agitatie was door de "Gorkha Janmukti Morcha (GJM)" die streeft naar een onafhankelijk Gorkhaland vreesde u, omwille van uw Bhutaneze herkomst en uw illegale status in India, problemen te krijgen met de "GJM". Pemba Bhutia besloot dat het voor u veiliger was dat u India verliet. Hij kende een smokkelaar die mensen naar België bracht en regelde uw reis. Op 12 december 2008 verliet u Darjeeling en reisde u naar Delhi. Daar nam u op 15 december 2008 het vliegtuig naar Parijs, Frankrijk waar u dezelfde dag nog aankwam. De volgende dag reisde u door naar België. Op 16 december 2008 vroeg u hier asiel aan. In België merkte u dat u last had van uw hart.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: kopie van verslag medisch onderzoek en een medisch attest.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kunnen immers ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde herkomst uit Bhutan en bijgevolg bij het feit dat u een vluchteling uit Bhutan zou zijn en illegaal in India verbleef. Eerst en vooral kunt u geen enkel begin van bewijs voorleggen dat uw beweerde herkomst uit Bhutan kan staven (CGVS p. 2, 6). Verder verklaarde u geen verwanten of kennissen te hebben die in Nepal in de vluchtelingenkampen voor uit Bhutan afkomstige Nepalezen verblijven, of tenminste dat denkt u toch (CGVS p. 9). Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier is het onmogelijk dat een Bhutaneze vluchteling niemand kent die in deze kampen verblijft. Ook dient te worden opgemerkt dat u zich nooit informeerde of er daar verwanten of kennissen verblijven. U wist wel waar deze kampen zich bevinden in Nepal maar niet hoeveel het er zijn of hoe ze heten (CGVS p. 9).

Verder is uw kennis aangaande essentiële zaken die aanleiding gaven tot de exodus van de Nepalees-sprekende bevolking uit Bhutan zo goed als nihil. Hoewel u al op uw vijfde Bhutan zou hebben verlaten, belet dit niet dat u later de nodige inspanningen kon leveren om zich hierover te informeren. Dat dit kan verwacht worden is blijkt des te meer gezien een heel deel van de Nepalese bevolking in Bhutan met name de Lhotshampa's (waartoe de Tamang volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier in Bhutan behoren), omwille van hun etnische achtergrond het land diende te verlaten op het moment dat u met uw moeder Bhutan ontvluchtte. Zo kon u zelfs niet aangeven hoe de Nepalees-sprekende bevolkingsgroep in Bhutan wordt genoemd. Evenmin kon u aangeven wat de andere bevolkingsgroepen van Bhutan zijn (CGVS pp. 4-5). Over de redenen waarom uw moeder met u Bhutan heeft verlaten kon u niet meer zeggen dan dat het kaderde binnen de toenmalige problemen in Bhutan, waaronder de strijd van de BPP voor democratie. U kon niet verder toelichten wat deze problemen juist waren. Evenmin kon u toelichten welke maatregelen de Bhutaneze autoriteiten troffen tegen de Nepalees-sprekende bevolking of hoe de situatie was in Bhutan toen u vertrok (CGVS p. 8-9). U stelde enkel vaag dat er een soort oorlog was. U heeft zich over deze zaken ook nooit geïnformeerd. Zo kon u niet aangeven welke codes uw gezinsleden kregen toebedeeld bij de volkstelling van eind de jaren '80 of in welke categorie ze werden ondergebracht (CGVS p. 10). Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier was deze categorisering nochtans bepalend voor het statuut van de Nepalese mensen in Bhutan. Tevens wist u niet hoe het koninklijk decreet werd genoemd dat mede aan de basis van de problemen lag, en wanneer het werd uitgevaardigd of wat het inhield (CGVS pp. 8-10). Ook kon u het overlijden van uw vader niet verder toelichten dan dat het in dit tumult kaderde. Ook daarover hebt u zich nooit verder geïnformeerd (CGVS pp. 5). Van een vluchteling die omwille van zijn etnische afkomst zijn land diende te ontvluchten en wiens vader in het kader van deze problematiek overleed, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van de problemen die aan de grondslag daarvan liggen of op zijn minst dat hij er zich van op de hoogte stelt. Dat u naliert dit te doen wijst op een dermate grote desinteresse in uw herkomst en vlucht uit Bhutan en in het overlijden van uw vader in Bhutan dat aan uw beweerde herkomst uit Bhutan geen geloof kan worden gehecht. Zodoende kan geen geloof worden gehecht aan uw illegaal verblijf en problemen in India die direct gelinkt zijn aan uw vermeende herkomst uit Bhutan.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast te stellen dat u er evenmin in geslaagd bent om het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3,

noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

De documenten die u neerlegt -een verslag van een medisch onderzoek en een medisch attestbevestiging dat u bepaalde medische problemen heeft. Ze doen echter niets af aan bovenstaande vaststellingen en staven alleen uw verklaring rond uw medische problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept in dat er *"sprake is van schending van artikel 1 verdrag van 28 juli 1951 en artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet"*. Voorts stelt verzoeker *"Dat gelet op de uiteengezette motivering voornoemd die de bestreden beslissing aanhaalt manifest ontoereikend is en derhalve faalt zij in rechte"*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De Raad merkt vooreerst op dat hij, overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, onbevoegd is om in een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming, te oordelen over de vraag of verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of hij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Dit onderdeel mist dan ook juridische grondslag.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart dat hij zijn identiteit niet door middel van originele identiteitsdocumenten met foto kan aantonen omdat hij *"Bhutan verliet als vijfjarige jongen en dit ten tijde van volle opstand tegen de koning"*. Verzoeker wijt zijn onwetendheid over zijn afkomst aan zijn jonge leeftijd op het ogenblik dat hij Bhutan heeft verlaten. Zijn nalatigheid met betrekking tot het vergaren van informatie *"dient bekeken te worden vanuit de context van een bang weeskind, achtergelaten en enkel een man uit India om voor hem te zorgen"*. Voorts kadert verzoeker in zijn verzoekschrift *"de vlucht van hem en zijn moeder binnen de toenmalige strijd van de BPP voor de democratie en de oorlog die hierdoor ontstond"*. Tenslotte wijst verzoeker erop dat *"Niets in de motivering van de beslissing duidt aan dat er dieper werd ingegaan op de huidige problematiek van verzoeker in India"*.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Voor zover hij Bhutaan is en hij geen nationale identiteitsdocumenten kan voorleggen van zichzelf of van zijn ouders kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze

mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

3.3. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk tot het verschonen van zijn onwetendheid en zijn nalatigheden. Aangezien verzoeker India verliet op 23-jarige leeftijd, biedt zijn jonge leeftijd ten tijde van vertrek uit Bhutan geen aannemelijke verklaring voor zijn totaal gebrek aan informatie over zijn voorgehouden afkomst en de problemen dat zijn volk ervaren heeft te meer daar zijn etnie de kern vormt van zijn vluchtmotieven. Verzoekers komst naar Europa veronderstelt minstens een doorzetting en een bewuste keuze. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen etnie en mogelijke uitwegen in India. Dat verzoeker naast andere essentiële kenmerken van de Lhotshampa, zelfs de naam van deze Nepalees sprekende Bhutanen niet kent wijst erop dat verzoeker geen uitstaans heeft met deze bevolkingsgroep en deze niet tot zijn leefwereld behoort. Zijn voorgehouden Bhutaanse nationaliteit kan dan ook niet overtuigen.

3.3.1. Het is niet aan de Raad verzoekers nationaliteit aan te tonen wanneer zijn voorgehouden nationaliteit niet aannemelijk is. In casu kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker stelt in India te wonen. Ook tegenover India toont verzoeker geen doorgedreven vrees voor vervolging aan. Op de Dienst Vreemdelingenzaken poneert verzoeker: *"Ik vrees voor mijn leven indien ik zou moeten terugkeren naar Darjeeling, India"* (zie vragenlijst DVZ, p.2) en antwoordt hij op het CGVS: *"Bhutan: in vrees voor leven, ze zullen details over ouders vragen en ik weet ze niet, ik heb geen documenten die van Bhutan zijn. India: eigenaar zei België beter dan India."* (zie gehoorverslag CGVS p.13). Verzoeker wees voorts op het feit dat zijn problemen in India van medische aard waren en dat hij verder ook vreesde voor de revolutie in Darjeeling. Gevraagd naar problemen met deze groepering antwoordt hij: *"Geen direct probleem. Ik was er bang voor. Ze doodden mensen."* (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12).

3.3.2. De vrees van verzoekende partij moet gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Verzoeker brengt geen elementen aan die enigszins kunnen wijzen op een discriminatie in India, laat staan een vervolging. Verzoekers asielaanvraag komt voor als ingegeven omwille van medisch redenen. De Raad merkt op dat zij er reeds op gewezen heeft dat zij hieromtrent geen bevoegdheid heeft.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en wijst erop dat *"er immers in zijn hoofde zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar Afghanistan (sic) terugkeert, hij een reëel risico loopt op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van de Indische autoriteiten kan stellen. Dat inderdaad verzoeker in India en in Bhutan een onmenselijke en vernederende behandeling staat te wachten"*.

4.2. Daar gelaten het feit dat verzoeker niet uitwerkt wat deze onmenselijke en vernederende behandeling inhoudt, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat verzoeker zijn identiteit niet aannemelijk maakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan, noch toont hij aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in India. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK